

Dosarul nr. 2ra-862/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – N. Pasecinic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Ion Ticu în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Ticu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii executorul judecătoresc Liliana Vacarov și Primăria or. Strășeni cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constatarea pierderii forței executorii a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 05 aprilie 2016 Ion Ticu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienții accesorii executorul judecătoresc Liliana Vacarov și Primăria or. Strășeni cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii, constatarea pierderii forței executorii a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral și material (f.d. 3-7).

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18 iulie 2008, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2009, Primăria or. Strășeni a fost obligată să-i repartizeze un spațiu locativ de

serviciu. La 31 martie 2009 titlul executoriu nr. 2-860/08 a fost prezentat Oficiului de executare a deciziilor judecătorești Strășeni și primită spre executare prin încheierea din 03 aprilie 2009, fiind astfel pornită procedura de executare nr. 860-3/09. Menționează că de la momentul primirii documentului executoriu de către executorul judecătoresc nu a fost efectuată nici o acțiune utilă pentru a executa actul dat. Astfel, dosarul de executare menționat se află în procedura executorului judecătoresc mai mult de 6 ani, nu este încetat, deci este îndreptățit să sesizeze instanța în temeiul art.3,alin.3 al Legi 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Ion Ticu (f.d. 112,117-129).

Instanța a constatat, că prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18 iulie 2008 Primăria or. Strășeni a fost obligată să repartizeze lui Ion Ticu spațiu locativ de serviciu pe perioada executării serviciului în cadrul Procuraturii Strășeni. Ion Ticu a prezentat documentul executoriu spre executare la 03 aprilie 2009, iar la 21 noiembrie 2010 a fost transferat într-o altă localitate. Astfel, termenul de executare se cuprinde în intervalul de timp de la 03 aprilie 2009 până la 20 noiembrie 2010, perioada activității acestuia în Procuratura Strășeni.

În perioada de la 03 aprilie 2009 și până la 21 noiembrie 2010 instanța a constatat, că acțiunile întreprinse de executorii judecătorești în vederea executării documentului executoriu au fost adecvate și suficiente, dar executarea nu a fost posibilă din lipsa spațiului locativ liber. Reclamantul nu a probat suportarea cărorva prejudicii morale sau materiale.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ion Ticu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral (f.d. 116, 147-153).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Ion Ticu, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 iunie 2016 (f.d. 161, 162-170).

La 20 februarie 2017 Ion Ticu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral (f.d. 174-179).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 decembrie 2016, recepționată de recurent la 17 februarie 2017 (f. d. 172).

Recursul depus la data de 20 februarie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ion Ticu este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ion Ticu indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentul la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Ion Ticu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Ticu inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ion Ticu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea depusă de Ion Ticu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienții accesorii executorul judecătoresc Liliana Vacarov și Primăria or. Strășeni cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constatarea pierderii forței executorii a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală